

Ceturtdienas ritā iegāju birojā, kur pie sienām ir nostalgiski Padomju Savienības laika gleznojumi. Līdzās biroja ipašnieka kabineta durvīm – glezna *Leņins ar strādniekiem*. Jevgēņijs Zolotarevs strādā tikai sev. Saskaņā ar auditētiem

datiem 2009. gada beigās viņa firma *Maximus Capital* pārvaldīja desmit miljonus latu lielu investīciju portfeli. Biznesa apjoms turpina pieaugt.

Jau trešo gadu *Maximus Capital Markets* apkalpo galvenokārt nerezidentus ar ieguldījumiem, kas nav mazāki par 500 tūkstošiem eiro. Pagāju-

šajā gadā šis bizness ļāva nopelnīt 170 tūkstošus latu. Tikai trīs no septiņām Latvijā reģistrētām ieguldījumu brokeru sabiedrībām (IBS) 2009. gadā ir strādājušas ar peļņu. *Maximus*, būdama no bankām neatkarīga IBS, ir nopelnījusi visvairāk.

Maximus Capital dibinātājs un 70%

beķereju (interesanti, ka abiem Jevgēņija vecākiem ir zinātņu kandidāta grāds ekonomikā un matemātikā). Pusaudža gados Jevgēņijs strādāja visādus gadījuma darbus – bija izsūtāmais juridiskajā birojā vai izvadāja avīzes, lai nedēļā nopelnītu 20–30 dolāru. Naudu viņš atlika, tā uzkrājot pirmo kapitālu – 500 dolāru. Savu pirmo investīciju 15 gadu vecumā viņš ieguldīja akcijās, atverot vērtspapīru kontu bankā. Amerikas bankās pusaudžiem bija privilēģijas, atminas Zolotarevs. «Toreiz ļoti gribējās nopelnīt.» Izklusās ļoti romantiski, bet šos bērnības faktus diemžēl ir visai grūti pārbaudīt.

1989. gadā Jevgēņijs ieguva bakalaura grādu Ņujorkas Kolumbijas universitātē, specializējoties elektronikā un lietiskajā matemātikā. Pēc augstskolas pabeigšanas viņš sāka strādāt jaundibinātajā konsultāciju uzņēmumā *Anderson Consulting* (vēlāk *Accenture*), kas sniedza konsultācijas investīciju banku tehniskajos procesos. Paralēli darbam viņš sāka neklātienas mācības

kampaņai pievienojās vēl viens Jevgēņija skolas laika draugs, un vēlme nopelnīt naudu beidzot aizvilināja viņu uz Krieviju. Būdams 23 gadus vecs, Jevgēņijs iesaistījās ļoti aizraujošā darījumā ar PSRS ražotiem elektromotoriem. Lai legalizētu biznesa operācijas Krievijā, viņš reģistrēja savu uzņēmumu *Infinity Enterprises* (uzņēmums eksistēja tikai pusgadu). Vēlāk, kopā ar saviem draugiem dzīvojot Maskavā, viņš tirgojās ar vaučeriem (Krievijas Federācijas privatizācijas sertifikāti) un datoriem. Tolaik viņš iepazinās ar daudziem rūpnīcu direktoriem, kuri vēlāk, kad Jevgēņijs jau strādāja *Parex bankā*, bija ļoti turīgi cilvēki un kļuva par viņa klientiem.

Vieglas peļņas laiki bija pagājuši, un tas motivēja meklēt kaut ko stabilāku. Jevgēņijs atrada izdevību strādāt *Coopers-Lybrand* (vēlāk *PWC*, pasaules topa četrinieka auditorkompānija). 1993. gadā viņš kā konsultantu komandas vadītājs sāka auditorkompānijas biznesu padomijas galvaspilsētā.

Greed is Good*

Alkatība ir laba

Kā Jevgēņijs Zolotarevs turpina gūt peļņu kapitāla tirgos, neskatoties ne uz ko? **Rolands Feldmanis**

kapitāla daļu īpašnieks ir Jevgēņijs Zolotarevs, Latvijā vairāk pazīstams kā Džins. Viņam ir 42 gadi, dzimis Novosibirskā, universitātes pasniedzēju ģimenē. Kad Jevgēņijam bija 11 gadi, ģimene pārcēlās uz ASV, Ņujorku, kur sāka savu dzīvi no nulles. Ģimenei trūka naudas, tēvs un māte atvēra mazu

biznesa vadībā (MBA) Sterna Biznesa skolā (viena no pasaulē vadošajām biznesa skolām).

Iespējams, Jevgēņijs kļuva par karjeristu, bet universitātes laika draugs, kas aizbrauca uz Krieviju, regulāri tirdīja viņu ar tālruņa zvaniem un solīja zelta kalnus šajā valstī. Šai vilināšanas

Pēc trim gadiem radās izdevība strādāt *The Republic Bank of New York* par biznesa operāciju vadītāju (*chief operating officer*) Krievijā. Banka nodarbojās ar Rietumeiropas un ASV investīciju izvietojumu Krievijā. Pēc Jevgēņija vārdiem, līdz Krievijas 1998. gada krīzei banka tur izvietoja aptuveni miljardu

dolāru. Pēc Krievijas *defolta* (Krievijas valdība atteicās apmaksāt savas parādzīmes) Jevgēņijs devās apciemot draugus, jo nekāda darba nebija. Viesojoties Rīgā, viņš iepazinās ar *Parex* bankas bijušajiem īpašniekiem. Kā atzīst Jevgēņija kolēģi un klienti, viņš prot iepatīties un atstāt labu iespaidu. Jaunais speciālists – tolaik Jevgēņijam bija 31 gads – iepatīkās arī Viktoram Krasovickim un Valērijam Karginam. Kā apstiprina *Parex* 1999. gada pārskats, Zolotarevam tika piedāvāts viceprezidenta postenis *Parex* bankā, ietverot atbildību par investīciju bankas pakalpojumiem (kapitāla tirgiem, investīciju projektiem, korporatīvajām finansēm, brokera pakalpojumiem) un *Parex* stratēģisko attīstību (sadarbību ar investoriem, reitinga aģentūrām, ārvalstu bankām).

Vīņa pirmais lielais darbs bija atgriezt naudu klientiem, kuri bija iegādājušies ar *Parex* starpniecību emitētās vai izplatītās Krievijas pašvaldību obligācijas pirms Krievijas krīzes 1998. gadā. Nākamais Jevgēņija pienākums, kuru viņam uzticēja akcionāri, bija padarīt *Parex* rietumnieciskāku. Jevgēņijs izveidoja vairākas struktūras (likviditātes, resursu komisijas) pēc Rietumeiropas banku paraugiem un sāka attīstīt investīciju bankas pakalpojumus. Lai gan *Parex* piedalījās vairākos uzņēmumu pirkšanas un pārdošanas, kā arī kapitāla piesaistes darījumos, tomēr lielākie panākumi tika gūti parāda vērtspapīru tirgū.

Zolotarevs atzīst, ka *Parex* īpaša mērķauditorija bija bijušo PSRS valstu nerezidenti, jo tā varēja nopelnīt daudz vairāk, nekā strādājot Latvijas tirgū, un tikai 10% ieņēmumu tika gūti no klientiem Baltijas valstīs. Pēc viņa teiktā, *Parex* piesaistīja uzņēmumiem aptuveni trīs miljardus eiro, viens miljards eiro tika piesaistīts pašas bankas vajadzībām (aptaujājot ekspertus, var secināt, ka uzņēmumiem piesaistītā summa ir mazāka par trim miljardiem). Lielākā daļa *Parex* ieņēmumu veidojās, pa-

teicoties investīciju bankas pakalpojumiem, proti, kapitāla pārvaldei (klientu kapitāla izvietošanai) un parāda vērtspapīru emisijai.

Sekmju pamatā bija profesionālas komandas darbs. Latvijā, kur deviņdesmito gadu beigās investīciju bankas pakalpojumi nebija attīstīti, izveidot profesionālu komandu nebija viegli. Jevgēņijs darba tirgū meklēja ambiciozus un strādātgrībošus cilvēkus un komandu audzināja pats, jo «Latvijā nemil pārstrādāties. Maskavā strādāt brīvdienās un 20 stundu dienā – tas ir bez jautājumiem. Darbinieks zina, ka uz viņa vietu stāv rinda». Viņš uzskata, ka finansistam ir jāgrib pelnīt naudu un par to nav jākautrējas. Bijušie Jevgēņija kolēģi to apstiprina, sakot, ka viņš bez bonusu par panākumiem arī pats ne īpaši vēlējas piepūlēties.

Tāda pieeja darbam patik arī viņa šodienas komandai – četras piektdaļas

par daudz aizrāvās, atzīst viens no Jevgēņija bijušajiem kolēģiem.

Kad 2007. gada augustā sākās hipotekārā krīze, Jevgēņija un galveno bankas akcionāru domas par to atšķīrās. «Man absolūti bija pārliecība, ka būs ļoti slikti.» Bankā vēl valdīja viedoklis, ka tā pārvarēs arī šo krīzi, kā to spēja izdarīt 1995. gadā (banku krīze, *Bankas Baltija* bankrots), 1998. gadā (Krievijas krīze) un 2001. gadā (ASV finanšu krīze, *Enron*). Perspektīva palikt bankā Jevgēņiju nevilināja – bija skaidrs, ka tieši uz viņa pleciem, līdzīgi kā 1998. gadā, gulsies pienākums risināt krīzes radītās problēmas. «Man palika 40 gadu. Nepaspēsi ne aci pamirkšķināt, un būs jau četrdesmit pieci. Un pēc tam – kam tu esi vajadzīgs? Es nolēmu, ka tagad ir laiks darboties,» – tā viņš komentē pēdējo laiku *Parex* vecākā viceprezidenta amatā.

Viktors Krasovickis *Forbes* pastās-

Man palika 40 gadu. Nepaspēsi ne aci pamirkšķināt, un būs jau četrdesmit pieci. Un pēc tam – kam tu esi vajadzīgs? Es nolēmu, ka tagad ir laiks darboties.

Maximus darbinieku iepriekš strādājuši *Parex*. Arī ar lielāko daļu *Maximus* klientu Jevgēņijs iepazinās un uzturēja attiecības, kad viņš bija algots darbinieks *Parex*. «Jautājumā par klientiem mums pret Jevgēņiju nav nekādu pretenziju,» Zolotareva korektumu *Forbes* apliecina bijušais *Parex* bankas akcionārs Viktors Krasovickis.

Vairāki Jevgēņija kolēģi izceļ viņa īpašību, kuru filmā *Wall Street* (1987) tik ļoti slavēja tās varonis Gordons Ģeko (Maikls Duglass) – *Greed is Good* (alkatība ir laba). Zolotarevs veidoja savu kapitālu, pateicoties ar bankas akcionāriem atrunātām prēmijām, kas, salīdzinot ar viņa padotajiem, bija ļoti lielas. Dažkārt, dzenoties pēc bonusu, viņš

tīja: «Džīns Zolotarevs tika piesaistīts bankai, lai ar savām zināšanām un pieredzi palīdzētu organizēt bankas pārdošanas procesu. Kad pēdējais bankas pārdošanas process beidzās, arī viņa līgums tuvojās beigām, un, tā kā motivācija līdz ar mērķi bija mazinājusies, viņš aizgāja.» Tomēr bija vēl kāds spēcīgs iemesls.

Pēc *Forbes* rīcībā esošās informācijas, 2007. gada vasarā Jevgēņijs izteicis priekšlikumu abiem lielajiem bankas akcionāriem atpirkt *Parex Asset Management* (viens no vadošajiem aktīvu pārvaldīšanas uzņēmumiem Baltijā). Piesaistot ļoti pazīstamu Rietumeiropas investoru, viņš bija gatavs izpirkt lielāko daļu *Parex Asset Management*

(PAM). Priekšlikuma būtība bija kategoriska, jo pēc Zolotareva piedāvājuma atpirkt lielāko daļu *Parex* bankas pārles nevarēja cerēt, ka akcionāri ļaus viņam šajā bankā ilgi strādāt. Iespējams, darījums nenotika arī tāpēc, ka tā summa nepārliecināja vienu no bijušajiem *Parex* bankas īpašniekiem.

Jevgēņijs atvadījās no *Parex* pusgadu, pirms valsts pārņēma banku. *Maximus* ļoti īsā laikā saņēma Finanšu kapitāla un tirgus komisijas licenci IBS statusa iegūšanai. «Man bija morālas un juridiskas saistības ar bankas īpašniekiem,» viņš atzīst. Neslēpjot, ka veidos pats savu biznesu, Jevgēņijs ar bankas bijušajiem galvenajiem akcionāriem vienojās, ka noteiktu laiku nepiesaistīs bankas personālu, nekonkurēs. Bet tas nebija vajadzīgs, jo banku pārņēma valsts, viņš piebilst.

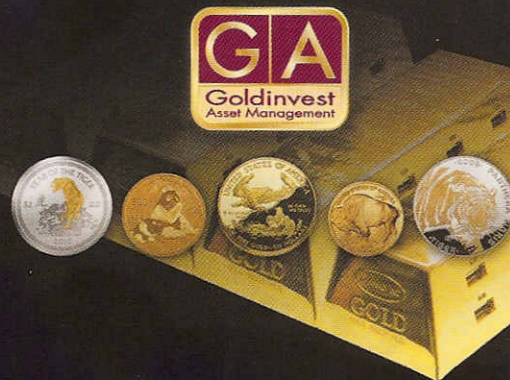
Maximus galvenā stratēģija ir nepazaudēt klienta naudu. Uzņēmums pārvalda arī lielāko daļu paša Jevgēņija uzkrātā kapitāla, kas mērāms vairākos miljonos latu, kā to novērtē vairāki ar viņu pazīstami cilvēki. Un likumsakarīgi, ka viens no *Maximus* darbības kredo, pēc Jevgēņija vārdiem, ir: «Nevienu mēnesi klienta portfeļa vērtība nedrīkst samazināties.» Tas palīdz iegūt un saglabāt klientu uzticību laikā, kad citi pārvaldītāji ziņojuši par zaudējumiem. Nākamā *Maximus* prioritāte ir panākt 10–15% gada ienesīguma, lai gan ienesīguma līmenis ir ļoti atkarīgs no klientu vēlmes riskēt. *Maximus* piedāvā divus galvenos instrumentus, kas nodrošina, ka ieguldījumu portfelim (klienta uzticētā nauda tiek ieguldīta dažādos finanšu aktīvos, t. i., tiek izveidots ieguldījumu portfelis) nebūs zaudējumu. Tie ir depozīti piecās lielākajās Azerbaidžānas bankās un kapitāla aizsardzības (*capital protect*) produkti sadarbībā ar vadošajām Šveices bankām *Credit Suisse*, *UBS* un *Barclay*. Ar Azerbaidžānas banku depozītiem nopelnīt var aptuveni desmit procentus. *Maximus* akcionārs uzskata, ka Azerbaidžā-

nas bankas ir ļoti drošas, jo šajā valstī ir stabila ekonomiskā situācija un budžeta pārpalikums. Azerbaidžānas ekonomika ir balstīta uz naftas, gāzes un derīgo izrakteņu eksportu. Situācija valstī ir cieši saistīta ar pasaules izejvielu cenām. Starptautiskais Valūtas fonds Azerbaidžānai prognozē 2,7% IKP pieaugumu 2010. gadā.

Maximus ir vēl trešais biznesa virziens, kas papildina pakalpojumu klāstu. «Mēs pārvaldām bagāto cilvēku naudu. Bagāti cilvēki ir ekonomiski aktīvi, viņi periodiski pērk, pārdod u.tml. Mēs viņiem palīdzam,» komentē Jevgēņijs. Taču pagaidām šajā biznesā vēl īpašu panākumu nav.

Pagājušā gada nogalē *Maximus* nodibināja atsevišķu uzņēmumu Šveicē (*Maximus Capital S. A.*) klientu naudas glabāšanai, jo nerezidenti neuzticas Latvijas ekonomikas stabilitātei, tāpēc naudu vēlas pārvietot tikai caur Šveices banku kontiem. Kā pastāstīja Jevgēņijs, *Maximus* nedibinās ieguldījumu pārvaldes sabiedrību, kas ļautu uzņēmumam pašam izveidot ieguldījumu fondus, kā to dara *PAM* vai *Swedbank*, bet piedāvās pārvaldīt naudu trustā. *Maximus* koncentrēsies uz privātpersonu bagātību pārvaldīšanu ierobežotam klientu lokam, kas ļaus saglabāt apkalpošanas kvalitāti. Tas ir uzticības bizness, uzsver bankieris un piebilst: «Ja redzam, ka klients gada laikā var izauzt līdz pusmiljonam eiro, tad viņš var sākt sadarbību ar *Maximus*, ieguldot pirmos 100 tūkstošus eiro.» Nav skaidrs, kas pamatā veido *Maximus* ieņēmumus – bagātas privātpersonas vai institucionālie klienti. Zolotarevs uz šo jautājumu atbildi nesniedz, vienīgi paskaidro, ka 80–85% klientu ir privātpersonas.

Var tikai minēt, vai *JP Morgan* vai *Goldman Sasch* (pasaules lielākās investīciju bankas) Zolotarevs varētu gūt tikpat lielus materiālus panākumus kā *Parex* bankā, bet ir skaidrs, ka labāk būt kapteinim laivā nekā matrozim uz kreisera. **F**

KĀ NOPIRKT ZELTA LIETŅUS UN MONĒTAS

- 1 Piezvaniet pa tālruni GOLDINVEST ASSET MANAGEMENT
- 2 Apmeklējiet mūsu veikalus un pārstāvniecības
- 3 Aizpildiet pasūtījuma formu mūsu mājas lapas E veikalā: www.latgold.lv
Mājas lapas E veikals atbalsta četras valodas - latviešu, lietuviešu, krievu un angļu.
Norēķini piecās valūtās - LVL, LTL, EUR, USD, RUR.

Ofisa adrese:
Brīvības gatve 214 (2.stāvs)
Rīga, Latvija, LV-1039
Tālrunis: +371 67562 279
Fakss: +371 67562 229

Veikala adrese:
Brīvības gatve 214 (1. stāvs)
Tālrunis: +371 67 887 186
Ofiss: +371 67 562 279
e-mail: info@latgold.lv